

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 93.

W NIEDZIELĘ DNIA 10. LISTOPADA 1797.

Z Paryża d. 28. Października.

Radość z przyczyny pokoju przechodzi wszelkie opisanie. Jean de Bry wnosił przedwczorazem z tego powodu w radzie 500, aby na pamiątkę pokoju co rok ten dzień święcić, a Riou żądał, aby oświadczyć, że się armie dobrze oyczyźnie zasłużyły. Obydwie propozycje do dalszego czasu odłożono.

Cała nasza siła ma teraz być przeciw Anglii i Portugalii obrocona.— Mówią tu że Anglicy chcą na nowo na Quiberon uderzyć.

Wdowy Philipeaus i Louvet otrzymały każda kolekcją lotteryi. Ostatnia kaźała swego męża balsamować.

Wszyscy tu uwięzieni emigranci mają być do Rochefort zawiezieni, a stamtąd zaambarkowani.— Między starymi osobami, które w Agen w czasie święta starcowieńczono, znajdowała się córka sławnego Montesquieu, która tam w zaciszu życia

Deputowany Legendre teraz członek

rady starszych, który w naszej rewolucyi znaczną rolę grał, umarł na paraliż, który go już od pół roku atakował.

Z Kadyx donoszą, że tam odebrano wiadomość, iż w Caracas w stolicy Hiszpańskiej Guyany odkryto spisek oddania tej wyspy Anglikom. Anglicy gotowali się w Jamayce do poparcia tego spisku, ale dwóch spiskowych odkryto całą rzecz i herztow poaresztowano.

Z Paryża d. 30. października.

We czwartek d. 26. t.m. o godzinie 1 po północy przybył tu generał Berthier z zawartym w Udine między rząząpospolitą Francuzką i Austryą ostatecznym traktem pokoju. Generał Berthier nie chcąc do Paryża wiedzieć, aż się wszystko pospi, zatrzymał się o kilka poczt od Paryża, i wysłał tylko wprzód kuryera z uwiadomieniem dyrektoryatu o zawartym pokoju, który w wieczor dzień przed tym o godzinie 6 w Paryżu stanął; ale dyrektoryat nie miał jeszcze traktatu zachował milczenie.

Jak tylko Berthier przyjechał zgromadził się dyrektoryat. Buonaparte w prywatnym liście miał okazać swoje życzenie, a by traktat ten we 24 godzin był ogłoszony, i z tego powodu, trwały w dyrektoryacie spory aż do godziny 11 we czwartek. Redaktor umieścił ten traktat d. 27 w swoim piśmie; ale dyrektoryat nie chcąc go aż po ratyfikacji ciała prawodawczego ogłaszać, kazał na poczcie zatrzymać ten Numer, i dla tego Redaktor w następującym Nrze. mówi, iż go nie miał od dyrektoryatu, a zatem nie wie, czy jest prawdziwy. Tę przestrożę musiał uczynić dla tego, że jeszcze nie był ratyfikowany.

Radość z zawartego pokoju była tu nadzwyczaj wielka. Nowina ta, mówi Redaktor, była przez wystrzały z armat, a bardziej jeszcze przez wesołość obywateli obchodzona. Tancowano po ulicach, iluminowano domy, a niektóre teatra dawały z powodu pokoju nawet darmo reprezentacje.

Jenerał Buonaparte przesyłając traktat pokoju, napisał następujący list do dyrektoryatu:

Z głównej kwatery Pafseriano d. 22 Vendemiaire (18 października.)

Obywatele Dyrektorowie! Jenerał Berthier i obywatel Monge oddadzą wam ostateczny traktat pokoju, który między Cezarzem i nami podpisany został. Jenerał Berthier, którego wysokie talenta wyrównywał jego mężstwu i patriotyzmowi, jest ieden z podporzeczypospolitey i najgorętszy obrońca wolności. Włoska armia nie odniosła żadnego zwycięstwa, do którego by on nie należał. Nie obawiałbym się zarzutu stronnictwa dla mojej z nim przyjaźni, wymieniając wszystkie za-

ługi, które ten waleczny jenerał dla oyczyzny położył; lecz historia weźmie ten obowiązek na siebie, a moiemanie całej armii będzie iey służyć za świadectwo. Obywatel Monge, członek komisysy sztukow i umiejętności wstawił się przez swoje nauki i patriotyzm; przez swoy postępki ziednał Francuzom uszanowanie we Włoszech, i na moją przyjaźń sobie zasłużył. Umiejętności, które nam tyle tajemnic odkryły i tyle uprzedzeń zwały, muszą nam jeszcze większe przystugi uczynić. Nowe prawdy i nowe odkrycia otworzą nam tajemnice, które do szczęścia ludzkości istotnemi są; lecz musimy uczonych kochać i umiejętności wspierać. Przypomniecie, proszę was, z rownym szacunkiem iak jenerała, tak uczonego badacza natury: obydwa upięknili oyczyznę i wstawili imię Francuzow. Niemogłem się wstrzymać, nie przestania wam ostatecznego traktatu pokoju przez dwóch mężow, z których się każdy w swoim rodzaju iak najwięcej wstawił.

Podpisano *Buonaparte*.

Dnia 26, iak tylko wiadomość o pokoju nadeszła, wydał dyrektoryat wykonawczy do ludu Francuzkiego następująca odezwę:

Obywatele!

"Zamiarem odezwę pod d. 4 przydatkowym w 5 roku, było postawienie armiiow Francuzkich w stanie marszu na dzień 15 Vendemiaire. Obrońcy oyczyzny usłyszawszy głos dyrektoryatu wykonawczego ze wszystkich stron biegli do swoich armii, i minister wojenny w tej okoliczności najdogodnieysze zdał rapporta. Potym wspaniałym zapale, po tej gorliwości do bronienia wolności, poznano Fran-

cuzow. Woienna ich postawa, zniszczyła
ową zawadę, którą od dawnego już cza-
su kładł gabinet Angielski do zawarcia z
Cesarzem pokoju. Na widok waszey po-
staci Austria do prawdziwych swoich
zwrocila się interesow, i dnia 26 Vende-
miaire (d. 18 Października) w roku 6tym
traktat pokoju od sześciu miesięcy zawie-
szony w San Formio przy Udine między
kommenderującym jenerałem Buonaparte
pełnomocnikiem rzeczywosprlitemy Francuz-
kiej, i czterema pełnomocnikami Cesa-
rza, Króla Czeskiego i Węgierskiego podpi-
sanym został. Dowiedziecie się z ukontentowa-
niem, że wiele milionow ludzi zostało
wolnemi, i że naród Francuzki jest dobro-
czyńcą ludow. Lecz nie dosyć na tym:
dla ułożenia pokoju z Rzeszą nie zwłocz-
nie kongres ma się zgiomadzić. Obywa-
tele, wszystko zapowiada, że wkrótce
owoc tyłu effiar zbierać będziecie; pokoy
ludu będzie w krótcie na mocnych ugrunto-
wawy zasadach. Nie pozostaje wam nic
więcey, tylko ukarać Londyński gabinet,
za jego zdradę, gabinet, który do tego
punktu jeszcze odurza dwory, że ich robi
niewolnikami swojej morskiej tyranii, i
oszukuje samych nawet Anglikow, wy-
dierając im sposoby przedłużenia na Oce-
anie nieszczęść wojny, wylewu krwi ludz-
kiej, zniszczenia handlu i wszystkich ok-
ropności, które zakupuie i płaci, a które
w krótcie na niego samego zwalić się po-
winny. W Londynie kuia nieszczęścia
Europcy i tam ich zakończyć potrzeba.
Obywatele! w takowych okolicznościach
widzicie dobrze, że bliski jest koniec usi-
łowań woiennych, których rząd jest iesz-
cze w przypadku oczekiwania od walecz-
ności Francuzow; lecz aż do tego bardzo

bliskiego momentu, w którym cel ten ma
bydź dopełniony, nie składaycie broni,
która was czyni straszniemi nieprzyacio-
łom niepodległości waszey; bądźcie bac-
ni i strzeżcie się słuhać tych, którzyby
chcieli wniwecz obrocić, zwycięztw wa-
szych owoce. Mowić oni wam będą, że
po uczynionym pokoju, powiniście się
śpieszyć z powrotem do waszych siedlisk.
Tak zapewne, dyrektoryat zawarł chwa-
lebny dla was pokoy; ale abyście używali
iego słodyczy, potrzeba ukończyć wasze
dzieło, upewnić wykonanie zawartych
między Cesarzem i Francją warunkow,
znaglić prędkie ich z Rzeszą ułożenie, i
nakoniec uwieńczyć dzieło wasze opano-
waniem wyspy, na którą naddziadowie
wasi pod Wilhelmem, nazwanym zdoby-
wcą iarżmo niewoli zanieśli, i przeciwnie
zawieść tam gieniusz wolności, który wraz
z Francuzami dostać się tam powinien.
Obywatele! bądźcie pewni, że rząd pra-
gnie przyspieszyć ten szczęśliwy moment,
w którym zgodnie z prawodawczym cia-
łem będzie mógł zmniejszyć woysko do
liczby w czasie pokoju przepisanej, mo-
ment, w którym nadgrodzi składających
go rycerzow, i poświęciwszy ich walecz-
ności monumenta i święta godne ich zwy-
cięztw, rozleie po wszystkich kantonach
ducha prawdziwie republikanckiego, któ-
rym statecznie armie napełnione były, od-
syłając do domow tych oyczyzny obroń-
cow, którzy tam powrócić mieć będą pra-
wo: Lecz sami to osądzicie, że ta godzi-
na jeszcze nie wybiła; jeszcze kilka mo-
mentow więcej, a rzeczpospolita Francuz-
ka zwycięzka, ugruntowana i od wszyst-
kich uznana, używać będzie pokoju, któ-
ry dla całego wyiedna świata „ Dyrek-

toryat wykonawczy stanowi, że niniejsza odezwa wydrukowaną, ogłoszoną i do wszystkich departamentow i armii rozsyłaną będzie, i że wyrok na końcu odezwy dnia 4 przydatkowego w roku 5 położony, stosownie do swoiey osnowy i przepisu wykonywanym być nie przestanie."

Riou porównywał w tych dniach Buonapartego z powodu iego szybkich zwycięstw w radzie 500 z Cezarem. Buonaparte, rzekł, jest w naszych czasach iedyny bohater, który nigdy pobitym nie był; żądam zadekretowania, że się dobrze oyczynnie zasłużył. Lecz rada rozciągnęła to oświadczenie powszechnie i dekretowała, że wszystkie armie, które Francyi pokoy ziednały nieprzestają się dobrze oyczynnie zasługiwać.

Tuteysze pisma mówią, że los tak na zwaney dotąd Cysreńskiej rzeczypospolitey na kongresie w Rastadt będzie zupełnie rostrzygniony, a tym czasem Celsarskie woyska opuszczą wnet Moguncyą, Ehrenbreitstein, Ulm, Ingolstat &c. ... Poultier wymienia w swoim dzienniku dwa szczególnie Niemieckie kraie, które mają na kongresie w Rastadt na wynadgodzenie służyć.

Z Londynu d. 31. Października.

W tych dniach ogłoszono tu zwgledem zerwanych podrugi raz negocyacyy pokoju z Francyą obszerną królewską deklaracyą, którą P. Canning podsekretarz napisał. — Korrespondencya między lordem Malmesbury i Francuzkami w Lill kommissarzami jest już w druku, i będzie na przyszły czwartek do przełożenia iey na pierwwszy sefszy parlamentowi gotowa.

D. 30 odebraliśmy z Kale wiadomość o zawarciu ostatecznego między Austryą i

Francyą pokoju, i tę wiadomość nadeszłe dziś Paryskie pisma zupełnie potwierdziły. Na pierwzłą tę wiadomość poszły papiery o $\frac{1}{2}$ procentu wgorę, ale wnet nazad spadły, ponieważ nie ułatwiano żadnych interesow. Sama więc tylko teraz Anglia z Portugalią zostanie się jeszcze daley z Francyą w woynie. Ciekawi iesteśmy, co król w mowie swoiey przy otwarciu parlamentu d. 2 listopada wzgledem tego pokoju powie. W. St. Omer, Gravelloes i innych Francuzkich mieyscach z okazji pokoju dzwoniło we dzwoony i czyniono illuminacye &c. Gdy d. 25 t. m. wiadomość o zawarciu pokoju do Lill przez telegraf z doniesieniem, że Mantua do nowey we Włoszech rzeczypospolitey przyłączona będzie, nadeszła, ściskali się członki muniycpalności na wzajem, i wystali natychmiast umysłaych posłańcow z tą wiadomością do pobliskich mieysć.

Wczoray rano d. 30 t. m. o godzinie 6 wyjechał król z Windsor do Nore dla oddania flocie admirała Duncan wizyty. Właśnie oumowionej godzinie 9 przyjechał król do Grenwich przed szpital inwalidow, do lorda Hood, i wysiadając mówił do wyszłego na przeciw niemu lorda, że umie dotrzymać danego mu słowa. Xiężna Wallii na kilka minut dla powitania króla wprzod tam przyjechała. Po świądaniu wsiadł Król Jmć na okręt Royale-Charlotte wtowarzystwie lorda Spencer, Arden, Hugh Seymour i Walliac kommissarzy admiralicyi i jenerałow Garth i Lascelles. Niezmierna kupa zgromadzonego ludu błogostawiła kochanemu swemu monarsze, i z ciężkich armat, w Grenwich i Woolwich dano na wszystkich woiennych okrętach ognia, który aż w Londynie sły

chać było i huk ten wyrownywał morskiej bitwie. Lecz gdy wiatr przeciwny był, dziś dopiero król do Nore wiedzie, dla którego na okręcie łozko przygotowano. Król ma przy sobie listę dystyngwujących się w ostatniej morskiej bitwie oficerów i matków. Admirała Duncan uderwie król kosztowną szpadą, kapitan Trollope zostanie baronem państwa, a wszyscy porucznicy pierwsi kapitanami; ale co jest nayszczęśliwszego, że król powszechny pardon dla tych wszystkich ogłosi, którzy się w bunt floty w Nore wciągnąć pozwolili, i teraz są osądzeni, ale jeszcze nie straceni, lub mający być sądzeni przez co, nie jednemu życie oszczędzone będzie.

Na dzień 10 listopada nakazano powszechną uroczystość z powodu otrzymanego zwycięstwa przez admirała Duncan. Król i familia królewska w towarzystwie obydwóch izb i urzędników stanu uda się w paradney procesyi do kościoła S. Pawła, a w wieczor będzie znowa powszechna illuminacya. Sam król wymyślił tę uroczystość i ma za cel nie tylko obchodzenie ostatniego zwycięstwa admirała Duncan, ale nawet zwycięstw lorda Howe i lorda St. Vincent, iako pamiątkę czuwającej nad Anglią opatrności Boskiej, która ją od wylądowania nieprzyjacielskiego uratowała, i zawieszenie odebranych nieprzyjaciółom trofeów w kościele S. Pawła. Ostatnie zwycięstwo jest wszelako największej wagi dla Anglii: oprócz zabezpieczenia się od nieprzyjacielskiego napadu, stawia ministra w stanie oszczędzenia kilku milionów, na wystawienie w celu obrony nadzwyczajnej millicyi.

W samym Londynie dochodzi już ślad

ka dla wdow pobitych i ranionych marynarzy w ostatniej bitwie do 8000 f. szt. Cały kraj idzie za tym dobroczynnym przykładem, i spodziewają się że najmniej 25,000 f. szt. się zbierze. Po zwycięztwie lorda Howe zebrano 22,000 na ten koniec.

Hollenderski admirał de Vinter i inni oficerowie zamowili sobie mieszkania na ulicy Tawistock przy Coventgarden i w krotce do Londynu przybędą.

Niektorzy nasi oficerowie, co blisko portu Brest pływali, donoszą, że wszystkie tam Francuzkie wojenne okręty są rozbrojone i matkowie tylko brzegów od napaści pilnują.

Imperator Rofsyyjski udarował admirała Duncan na znak swego ukontentowania z obeyścia się jego względem Rofsyyjskiej floty w Dunach, orderem Rofsyyjskim, iak jedna z naszych gazet donosi.

Możemy z pewnością donieść, że dwór Lizboński nie ratyfikował zawartego przez kawalera Aranjo w Paryżu rzezczasepolitą Francuzką pokoju. Stosownie do tego jego przedsięwzięcia naznaczono Angielskim i innym na Angielskim żołdzie będącym woyskom w Portugalii zimowe leże. Będący tu Portugalski poseł złożył w tej mierze królowi na tajemney audyencyi od swego dworu depesze. Wexle do Lizbony bardzo poszły w górę, i wiele naszych kupców znaczne z tamtąd na Angielskie towary dostali kommissa.

Z wielką bardzo biedą i niebezpieczeństwem, przyprowadził nakoniec porucznik morski Taggart admirałski Hollenderski okręt Vryheit do jednego z naszych portów. Było na nim 500 Hollenderskich nie-

wolnikow, i tak był skołatany, że armaty musiano wyrzucić i wszyscy pompowaniem wody byli zatrudnieni, aby po samem nawet zwycięztwie nie znaleźli grobu w wodzie.

Irlandzki parlament został aż do d. 21 listopada odwołczony.

Zamiana niewolnikow jest na nieiaki czas przerwana: dyrektoryat Francuzki zalecił naszemu kommissarzowi w Paryżu P. Swinburne, aby się do Fontainebleau udał, jeżeli chce we Francyi zostać. Stosownie do tego rozkazu kazał tu Francuzki kommissarz do ranney gazety The Times, co następuje wciągnąć:

Z Londynu Walrat rynku, d. 25 Października.

Do Wydawcy gazety.

Mci Panie! Przedsięwzięty środek od Francuzkiego rządu względem Angielskiego kommissarza, którego rząd Angielski w tym samym interesie, w jakim ja do Londynu przyjechałem do Paryża wysłał, iż mu do Fontainebleau odjechać kazał, skłonił zapewne tajemną radę Króla Jmć do rozkazania mi na wzajem, abym się z Londynu do Bath na mieszkanie udał, póki zamiana niewolnikow między obiema ludami do skutku nie dojdzie. Aby zaś środek ten nie sprawił obawy między faktórami i agentami w Angielskich portach z którymi ja w związku jestem, proszę WP. ogłosić w swoiey gazecie moje oświadczenie, że ja nie opuszczę Anglii nie doniosszy w przod o moim odjeździe, aby ci którzy z powodu moich w Londynie interesow sprawiedliwe do mnie pretensye mają, rzetelnie i przyzwolicie zapłaćeni zostali. Jestem &c.

J. N. Charretier.

Nie dawno założono w Londynie na sławney ulicy Bond, instytut ożenienia, którego projekt jest drukowany i za ieden szeląg go kupić można. Wolne osoby oboiey płci mające ochotę żenienia się, podpiszą pewną małą sumkę przy wstąpieniu, a zaaydą okazyją widywania się, korrespondowania z sobą i zawarcia ślubow. Już hūmen połączył tym sposobem wiele osob, które bez tego urzǎdzenia nigdyby się nie były widziały.

Flotta admirała Bridport powrocila do Torbay nazad. Admirał Curtis wypłynął z iedną eskadrą z Portsmouth.

Xżę Jorku skaliczył sobie głowę; iadąc karyolką koń mu się przeląkł i wywrocil z nim karyolkę.

Miarkuią, że wydatki na przyszły rok o 8 do 9 millionow mogą być zmniejszone i mało co więcej nad 20 millionow przeniesą, ponieważ jak w etacie lądowem, tak i w morskim znaczne oszczędzenie może być zrobione. Papiery stoją dziś 49 za 100.

Z Medyolanu d. 20. Października.

Podług listow z Luki, wybuchnienia rewolucyi w tey małej rzeczypospolitey w krótcie się spodziewaią. Senat na dwie sobie przeciwne dzieli się części, i na iedney z ostatnich sefsy o mało pomiędzy niemi nie przyszło do walki.

Z Medyolanu d. 23. Października.

Dla zasilenia skarbu publicznego, przymuszeni jest śmy codziennie nowe wybudować dochodu źródła. Dwie w tey mierze świeżo ogłoszono ustawy, pierwszą, oddałą na loteryą wszystkie kommanderye maltańskie aż do 5 millionow wynoszące; 35 4) sięcy bęzicie akcyj każda po 100 liw:

i na różną cenę losy, które użyte będą do nabycia dobr tych kommanderyy. Tym sposobem spodziewają, się pożytkować z tych funduszow, których przez zwyczajną sprzedaż, zważywszy wielki niedostatek pieniędzy i ogromną liczbę dobr tak duchownych iak narodowych, które na sprzedaż oznaczono, pozbyćby się nie można było. Druga ustawa, nową stanowi taxę: 1. Na duchowne dochody; różni ona się stosownie do natury beneficjow, jedni czwartą, a drudzy piątą jedynie część dochodow swoich zapłacą. 2. Stosownie do osnowy tej ustawy, każdy kupiec, bankier, posiadacz ziemi 3 od sta od dochodu z swojego handlu i przemysłu zapłacić powinien. 3. Na kapitalistow 6 od sta qd dochodow wieczystych, a 3 od sta od tymczasowych nałożono. Sekretarz naszego dyrektoryatu pojechał przedwczoray do głównej kwatery w Palseriano i ma podać jenerałowi Buonaparte do potwierdzenia kontrakt, między obywatelem Haller jenerałnym kontrybucyi i dochodow rzeczypospolitey Francuzkiej administratorem, i rzeczypospolitą Cysalpińską zawarty. Jenerał Buonaparte wydał już rozkazy do niebawnego przyłączenia i podzielenia na departamenta powiatu Brescia i Mańtuańskiego. Zawsze jest zagadka względem przyłączenia rzeczypospolitey Genueńskiej do naszej. Podług nowej w państwie tym konstytucyi wszyscy bywsi szlachta i duchowni na lat dziesięć od zasiadania w ciele prawodawczym i dyrektoryacie, są wyłączeni. Donoszą z Ankoay, iż w mieście tym w dniu w którym obchodzono święto odniesionego dnia 18 Fructidor zwycięstwa, gwałtowny był rozruch. Zda wało się ludowi, że dom biskupa nie był

przyzwolicie oświeconym, i chwycił się nie przyzwolitych krokow: wszystkie okna kamieniami wytluczono, drzwi wybito, herby biskupa zrucone i w morze wrzucone zostały; wiele także wewnątrz domu nieprzyzwolitości popelniono, i na biskupa, który dał do zrozumienia, że o zdrożnościach tych, doniesie dyrektoryatowi w Paryżu, tak się lud z swemi groźbami obruszył, że roztropnieyszą osądził rzeczą zaniechać tego kroku.

Z Wenecyi d 25 Października.

Umysły są tu bardzo podzielone. Wiadomość o ustąpieniu państwa Weneckiego Austrii wszystkich przyjaciół demokracji w rozpacz wprawiła, ponieważ niespodziewali się podobnego negocyacji wypadku. Nie bawnie przejść mamy pod panowanie Austrii: spodziewają się że przechod ten odbędzie się spokojnie, dla zapewnienia zaś porządku przybyło tu 8000 woyska Francuzkiego pod kommandą jenerała Serurier. Uczyniony przed kilką dniami w muoicypalności naszej od obywatela Dandolo rapport, nabawił już był naszych demokratow obawą. Członek ten municypalności, (który iak wiadomo udał się był do jenerała Buonaparte w zamiarze przyspieszenia demokratycznego połączenia Weneckich prowincyy,) donosił, że kommanderujący jenerał ułożył był sobie stosowny do tego plan nayprzed względnie do stałej ziemi, a po tym względnie do Istrii i Dalmacyi; lecz że nagła rzecz zmiana przymusiła go do zaniechania tych planow, widząc trudności, które nad ustanowieniem wyadgrożeń, pomiędzy pełnomocnikami Austryackimi i rzeczypospolitey Francuzkiej zasły. — Pożar, który się pokazał dnia 21 w magazynie Li-

do nie miał tak szkodliwych jakich się obawiano skutków: szypkość w daniu pomocy, i czynność kilku batalionu liniowego officyerow wsparta od galernikow, wstrzymały w czasie dalsze szetzenie się ognia. Pożar ten wszczął się przez nieroztropność żołnierza, który pracując tytuń palił.

Z Rzymu d. 16. Października.

Wiesć biega, że nowy Francuzki minister Buonaparte żądał od Stolicy S. imieniem wykonawczego dyrektoryatu: 1.) Żeby dwor Rzymski oświadczył się za, albo przeciw Francuzom. 2.) Aby w przypadku pierwszym dawał im pomoc, dostawiając wszelkiego gatunku żywności. 3.) Aby przyjął ministra Cysalpińskiej Rzeczypospolitey. Dwor nasz miał mu odpowiedzieć na to żądanie, że z przyczyny niedostatku pieniędzy względem pierwszego i drugiego punktu nic oświadczać nie może, co zaś do trzeciego, zupełnie się na niego zgadza.

!Od granic Włoskich d. 26. Października.

Bywsza Rzeczpospolita Wenecka, która teraz podług traktatu pokoju w Udine, czyli w Campoformido z rzędu dawnych niepodległych krajow zniknęła i między Cezsarzem, a Rzeczpospolitą Francuzką i Cysalpińską podzieloną została, mieściła w sobie około 3 mill. mieszkańców i dochody iey rachowano na 8 mill. tallarow. Po Wiedniu, Wenecya jest najludniejszym miastem w Cezsarskiej monarchii: liczą w niey do 150,000 mieszkańców. Tryest i Wenecya stoją iedno na przeciw drugiego na Adryatyckim morzu, i czynią wielkie handlowe miasta: pierwsze ma prosto z Istrią &c. komunikacją. Fran-

cuzi znowu przez posiadanie Korfu, Cefalonii, Zante &c. są panami wstępu do Adryatyckiego morza, znajduią się w tyle Neapolu i Sycylii, są blisko Turcyi, i mogą cały Lewancki handel odziedziczyć, bo zgromadzili całą dawniey Wenecką na morzu siłę i z swoją połączyli. Ludność Rzeczypospolitey Cysalpińskiej rachują teraz 4 do 5 mill: tak iż oprócz Neapolu i Sycylii jest naywiększym państwem we Włoszech, i ludoieyszą nad Danią, Szwecyą, Portugalią i Batawską Rzeczpospolitą, biorąc każde z osobna z tych państw.

Z Udine d. 22. Października.

Mówią, że traktat pokoju między Cezsarzowi i Francyą, aż po obustronnym ratyfikowaniu urzędownie ogłoszonym będzie. Roboty fortyfikacyi i inoych czynności zawieszono; woyska cafią się ze wszystkich stron, i iedynie dywizya jenerała Bernadotte ieszcze pozostafa, która podobnież za dni kilka wymaszeruje. Przybył tu iuż Jenerał Austryacki dla założenia potrzebnych dla woysk Cezsarskich magazynow, które natychmiast do Tyrolu wnieść mają. Jenerał Buonaparte przybędzie tu dzisiany po południu i przygotowano tu dla niego wspaniały dom, w którym dzisiany na osób 60 będzie wieszera. Po kilkodniowym tu zabawieniu kommenderuiący jenerał u-da się do Medyolanu. Jenerał Francuzki Sarrazin rozpuścił z naybogatszych naszych rodziny młodzieńcow, którzy iako husarowie służyć mieli i swoim kosztem się uzbraiać; rozumiemy że takowe rozpuszczenie nastąpi we wszystkich inoych państwach Weneckiego miastach w których podobnych użyto krokow.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 19. LISTOPADA 1797.

Z Paryża d. 31. Października.

Wczoraj mianował dyrektoryat osoby, które na kongresie w Rastadt z Rzeszą pokoy miałą zawrzyć. Buonaparte jest prezydentem, a obywatele Bonnier i Treilhard, który nie przyjął poselstwa do Neapolu, są kommissarzami i Rosenstiel sekretarzem. Bywszy profelsor w Moguncyi, obywatel Hoffmann idzie także z poselstwem do Rastadt.

Zapewniała, że 30,000 woyska Francuzkiego przeciw Portugalii pomaszeruje, dla wydobycia tego królestwa z pod panowania Anglikow. Jenerał Massena, ma armią przeciw Portugalii kommeudować.

Słychać na nowo, że przybyły tu jenerał Berthier ma być na mieyscu Scherera ministrem woyny. Obywatela Haller podskarbiego Włoskiej armii przeznaczają na ministra skarbu, a terażniejszego ministra skarbu Ramel, ministrem dobr narodowych.

Zgromadzony tu narodowy synod z

konstytucyynych biskupow i Xży, odprawił onegdaj na wiadomość o pokoju Te-deum laudamus w kościele Metropolitańskim. Nieprzysięgli Xża chociaż zaproszeni byli, nie przyszli na to nabożeństwo. Tenże synod postanowił wydać z powodu pokoju odezwę do wszystkich katolików, napominającą ich do porzucenia wszelkiej nienawiści, przywodząc im za przykład iż naynienawistnieysze mocarstwa godzą się i stają się przyjaciółmi, aby i oni okazali rządowi, iż są dobremi obywatelami.

Geneuńczykowie chcą się koniecznie do Francuzkiej rzeczypospolitey przyłączyć, i otwarto w tey mierze z dyrektoryatem negocyacye. — Słychać iż Francya lewy brzeg Renu otrzyma.

Jenerał Kellermann poszedł na spokoyność — Obywatelka Lepelletier idzie za obywatela Witt, potomka sławnego Hollenderskiego ministra Witt.

Dyrektoryat nakazał wyrokiem swoim, aby kościoły i plebanie xięży w przyłączonych departamentach, którzy naka-

zaney przysięgi nie wykonali na skarb zabrane były. — Deputowany Legendre, o którym mowiono, że umarł, życie jeszcze i powoli przychodzi do siebie. Pisał sam do rady starszych, dając iey znać o swoim życiu.

Minister wewnętrzny Letourneux wezwał wszystkich kunsztmistrzów do przesyłania mu rysunków na monument, który ma być na cześć tryumfów naszych armij na rynku w Bordeaux wystawiony.

Przychody we Francyi bardzo teraz dobrze idą: w samym Paryżu zebrano ostatniey dekady 15 mill: liwr:

Z Frankfurtu d. 29. Października.

Arcy Xąż Karol wysłał do wojsk rozkaz rozłączenia się i udania na zimowe kwatery. W Frankenthal odprawił się już z Francuzkich i Austryackich generałów złożony kongres dla ułożenia się względem rozłożenia wojsk i uformowania pomiędzy obudwoma wojskami demarkacyjney linii. Dnia 15 nadchodzącego miesiąca Francuzi opuszczą całkowicie prawy brzeg Renu, gdy tym czasem armia Austryacka uda się za Men i Neckarę.

Z Hagi d. 31. Października.

Nadzwyczajny kurjer przywiózł nam

pozwawczoray ostateczny pokoju traktat pomiędzy rzeząpospolitą Francuzką i J. C. K. Mością zawarty. Prezydent van Maaner czytał go zgromadzeniu narodowemu wśródz najżywszych poklaskow, szczęśliwa ta nowina przez wystrzały armatne publiczności ogłoszoną była, i powszechną między wszystkimi ludu klasami sprawiła radość: patryoci ułuminowali wiele ulic. Pomimo tego że pokoy ten gruntuie rzeząpospolitą Batawską otwiera ieszcze wszystkie nasze handlowezwiązki i przynosi wielkiey liczbie kapitalistow, powrot dochodu od uczynionych domowi Austryackiemu pożyczek, które od lat 4 zatrzymane były.

Z Koblentz d. 29. Października.

Wiadomość o pokoju niezmiernie przyiaciół rewolucyi przeraziła; nazwisko Cysreńskiej rzeząpospolitey, nie jest prawie od 3 dni więccy wspomianane. Mowią nawet, że w krótce dawny elektorski rząd swe urządowanie rozpocznie. Francuzi bardzo się cieszą z pokojem. — W Bonn zaczęto już dla Cysreńskiej rzeząpospolitey nowy czasu rachunek: — Roku 1go wolności Niemieckiey. Lecz teraz może się wszystko odmieni.

D O N I E S I E N I A.

Nomine Cæs. Reg. Nobilium Fori Cracoviensis Galitiæ Occidentalis. Reverendo Domino Ignatio Podocki Præposito in parva Kazmierza medio præsentis Ellecti hisce insinuat, quod nimirum Dominus Josephatus Lipski ad forum hocce Cracoviense adversus eum puncto solutionis summæ 9000 f. p. nomine Capitulationis constitutæ tum alterius 94 Numerum. 5 f. p. 18 gros e. s. c. libellum porrexerit, judicique opem quoad id justitia exigit imploraverit Cum autem forum hocce ob ignotum Ignatii Podocki habitationis locum, vel plane a Cæs. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsi Ignatio Podocki hic loci degentem advocatum Ignatium Aloys: Rełdowski ipsius periculo, & impendio qua curatorem constituerit, quocum etiam lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Regiis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut intra 90 dies ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet, juris sui adminicula tempestive transmittat,

vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denominet, & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad causæ suæ defensionem maxime efficacia esse judicaverit, ut pote, quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi met ipsi sint imputandæ, Ita enim sanciunt præscriptæ pro Caes: Regiis hæreditariis terris leges.

*Ex Consilio Cæs: Regii Fori Nobilium Galitiæ
Occidentalis Cracoviæ die 28 Octobris 1797.*

Absente Excellmo Præside.

Elsner.

Auersperg, m. p.

Kraufs, m. p.

Jos: Nob: a Kronenfels.

Nomine Cæs. Reg. Nobilium Fori Cracoviensis Galitiæ Occidentalis. Magnificæ Hedvigi Romerowæ medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Meus Carolus Glebocki in Bonis Zagaiow Circ: Cracovien domicilans, ad forum hocce Cracoviense adversus eam in causa decernendæ executionis ad summam 40,000 f.p. in Bonis Grudzyny hærentem seu attribuendæ illius domini in satisfactionem restantis summae 34000 f.p. ex testamento Joannis Romer libellum porrexerit, iudicique opem quo ad id iustitia exigit imploraverit, cum autem forum hocce ob ignotum Conventæ habitationis locum, vel plane a Caes. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsi Hedvigi Romerowæ hic loci degentem advocatum Stanislaum Zarzycki ipsius periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quocum etiam lis contestata in conformitate præscripti pro Caes. Regiis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo hisce finem in eum admonetur, ut die 10 Febr. 1790 hora 10ma matutina ad processum hujus causæ verbalem ipsa compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet, juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denominet, & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad ipsius defensionem maxime efficacia esse judicaverit, ut pote, quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi met ipsi sint imputandæ, Ita enim sanciunt præscriptæ pro Caes. Regiis hæreditariis terris leges.

*Ex Consilio Cæs: Regii Fori Nobilium Galitiæ
Occidentalis Cracoviæ die 2 Noveb. 1797.*

In absentia Excellmi Dni Præsidis

Elsner.

Auersperg mp.

Jos. Nob. a Cronenfels mp.

Olechowski.

Nomine Cæs. Reg. Nobilium Fori Cracoviensis Galitiæ Occidentalis. Magnificæ Hedvigi Romerowæ medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Magnificæ Carolus Glebocki in Bonis Zagaiow Circ: Cracovien domicilans ad forum hocce Cracoviense adversus eam in causa deducendi juris ad summam 40,000 f.p. Actori ex testamento sui mariti provenientem jactati, provovatorium libellum porrexerit, iudicique opem quo ad id iustitia exigit imploraverit. Cum autem forum hocce ob ignotum Conventæ habitationis locum, vel plane a Caes. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsi Hedvigi Romerowæ hic loci degentem Advocatum Stanislaum Zarzycki ipsius periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quocum etiam lis contestata in conformitate præscripti pro Caes. Regiis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa hisce finem in eum admonetur, ut tempore adhuc opportuno ipsa id est intra 90 dies compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet; juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denominet, & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad ipsius defensionem maxime efficacia esse judicaverit

ut pote, quod secus adversæ fœrs cunctationis suæ sequetur sibi ipse sint inputandæ, Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Regiis hæreditariis terris leges.

Ex. Consilio Cæs. Regi Fori Nobilium Galitiæ
Occidentalis Cracoviæ die 2 Noveb. 1797.

Absente Excellmo D. Præsidi.

Elsner.

Auersperg mp.

Jos. Nob. a Cronenfels mp.

Olechowski mp.

Z C. Kr. pełnomocney zadworney kommissyi Gallicyi zachodniej.

Zaarendowanie skurowego w Sandomierzu.

Porieważ skurowe w mieście Sandomierzu znowu na rok jeden, a to od dnia 1go miesiaca stycznia aż do dnia ostatniego miesiaca grudnia 1798, w dniu 6ym grudnia r. b. w. C. Kr. Sandomierskim cyrkularnym urzędzie drogą publiczney licytacji naywięcey dającemu w dzierżawę puszczone będzie, takowa więc licytacja niniejszym tym końcem do powszechney podaie się wiadomości, ażeby się życzący tey arendy w dniu oznaczonym wrzeczonym Kreyzamtzie przynależycie zgłosić mogli. W Krakowie d. 10go października 1797 roku.

Antoni Łuzan.

Za zbliżeniem się terminu weryfikacyi, kommissya wspólna trzech Nayaś: dworow, lubo iuż poprzednio przy wpisach każdego wszczegulności z podających swe pretensye, tak do Nayaś: Krola Jegomości Stanisława Augusta, iako też do bywszey rzeczypospolitey Polskiej uprzedziła, iż ieszo raz wszyscy przed kommissya bądź osobicie, bądź przez swoich plenipotentow w czasie roztrząsania i weryfikacyi tychże pretensyi stawic się beda musieli; wszelako żeby się nikt niedostatecznym wiadomościem składać nie mógł, albo dla nie dokładney informacyi w swoich sprawiedliwych pretensjach nie upadł, taz kommissya osadziła za rzecz potrzebną, ostrzedz powtornie wszystkich do Nayaś: Krola Jmci Stanisława Augusta i bywszey rzeczypospolitey Polskiej prawa i pretensye mających, i które iuż z rozkazu pełnomocnych Nayaś: trzech dworow kommissarzy w protokuł wpisane i zanotowane zostały, iż za przywołaniem tychże przez gazety tudzież affisze na publicznych miejscach miasta Warszawy przybiadć się miane, przed kommissya na terminie sobie przepisanyym oryginalne swe dokumenta i dowody składać są obowiązani. A jeżeliby kto w przedziagu miesiaca od daty przywołania rachuiac, stawic się na terminie oznaczonym zaniedbał, tedy pretensye jego za nieważne uznane i przez kommissya odrzucone zostaną; a nawet i to dobrodziejstwo całomiesiacznego czasu służyć ma iedynie dla tych osob, które dowiodą, iż interesa nagte oddalenia się ich z Warszawy przyczyna były. — Dan w Warszawie dnia 18 Października 1797 roku.

Kommissya do uregulowania długow Krola Jegomości Stanisława Augusta i bywszey rzeczypospolitey Polskiej.

Gdy z strony magistratu Celsarsko Krolewskiego stołecznego miasta Krakowa zabezpieczając od szkody sukcesorow i majątek zmarłego Jozefa Hietzigiera kupca tutejszego, sprzedaż różnych towarow i rzeczy ruchomych iako to: towaru korzennego, win Węgierskich, Austryackich, Szampańskich, Ryńskich, Burgondskich, materyi, sukien, kobiercow, futer, kleyncow, złota, srebra, mosiadzu, ołowiu, zygarow, zygarow, szkła, zwierciadeł, zelaza, poiazdow, książek, broni i inney ruchomiżny, przez publiczną licytacją dnia 20 miesiaca listopada r. b. o godzinie 9 z rana, i następných dni, rano o godzinie 9 po południu o godzinie 3 w kamienicy Hietzigierowskiej, tu w Krakowie na Szcypańskiej ulicy pod Nrem 372. stojącej, przez wyznaczonego od magistratu kommissarza odbywać się mająca rozporządzona iest. Dla tego wszyscy ci, którzyby co z pomienionych towarow, win lub rzeczy ruchomych za gotowe pieniądze kupic sobie pragnęli, w miejscu wyzey wymienionym, dnia i godziny wyrażonych, przytomni osobicie bydź maia. Jeżeli zaś szacunek tychże towarow win i rzeczy ruchomych wiedzieć chcą, dla przyzrenia tax do kancelaryi magistratualney udać się mogą.

Z Rady magistratu Cef: Krol. stołecznego miasta Krakowa d. 4 listopada 1797.

J. Gellinek.

Bartsch.

Kaspary.

Kubecki.

Z strony Cef: Krol: pełnomocney zadworney kommissyi Gallicyi zachodniej. — Skład celny w Siedleach iest w własności głównego celnego składu do Miedzyrzyc przeniesiony.

Porieważ C. K. celna komora bywsza dotąd w Siedleach na mocy dekretu nadwornego de dato 23 martii a. curr. w tymczasowey własności głównego składu do Miedzyrzyc przeniesioną została, i na dniu 1 miesiaca bieżącego czynności swe rozpoczęła; takowa więc odmiana niniejszym ku powszechney podaie się wiadomości. W Krakowie d. 16 Października 1797.

Paweł baron a Martini.